

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАНПУТ НА ТАБАКУ

Цена за Србију:

НА ГОДИНУ	6 дин.
ЗА ПОЛА ГОДИНЕ	3 дин.
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ	9 дин.

УРЕДНИШТВО и АДМИНИСТРАЦИЈА

ЈЕ У ЗДАЊУ

ОПШТИНСКОГ СУДА

Цена је огласима 6 дин. пара од врете
Претилату ваља слаати унутрњом на општин-
ски суд а све кореспонденције на уредника

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

Н. плаћена писма не примају се.

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА

Указом Његовога Величанства Краља Србије Милана Првог од 16 ов. мес. наређено је да се избори народних посланика за сазвану Велику Народну Скупштину, одложе и изврше на дан 4. Децембра ове године.

На основу тога, и сходно 25-ом члану изборнога закона скупштинског, Суд општине београдске позива грађане вароши Београда да 4. Децембра т. г. дођу у општинску кућу на

ИЗБОРНУ СКУПШТИНУ

ради избора

ОСАМ ПОСЛАНИКА ЗА ВАРОШ БЕОГРАД

за Велику Народну Скупштину која је сазвана за 11. Декембар ове године.

По члану 27-ом изборнога закона, скупштина за избор народних посланика, отвара се тачно у осам часова изјутра одређенога дана.

На скупштини за избор посланика има право гласа сваки српски грађанин који је пунолетан и плаћа држави грађански данак на имање, рад или приход; а грађански данак сматра се да плаћа она који по закону о непосредном порезу плаћа преко 15 динара на годину (чл. 46. устав а чл. 17. избор. закона и чл. 95. зак. о непосредном порезу).

Члан 18-ти изборнога скупштинскога закона, не даје право бирање онима:

а), који стоје код другог у служби, под платом или издржањем, а по закону о непосредном порезу не плаћају преко 15 динара данка годишње;

б), који су осуђени због злочинства, за време докле се не поврате у права;

в), који су осуђени због престапа, који доноси губитак грађанске части, за време док траје губитак права;

г), који се налазе у затвору или притвору судском због злочинства или престапа, поменутог у тачци 3. и 4.;

д), који су судском пресудом осуђени да су злоупотребом своје власти, претњом, поклоном или обећањем поклона за себе или за другог радили, да за посланика изабрани буду, или за које се докаже да су свој глас продали — за време, докле је пресуда одредила;

ђ) којима је стециште отворено, до свршетка;

ж), који су под старатељством; и

з), којима устав (последња тачка 48-ог члана) забрањује бирати.

Сваки пуноправни бирач може бити изабран за народног посланика, ако још има и ових услова

а), да је навршио 30 година;

б), да плаћа годишње преко 30 динара у име непосредних пореза и

в), да не спада у изузете чланом 48-им устава земаљског.

Гласање ће отпочети у 8 часова изјутра и трајаће непрекидно до заласка сунца, а тада ће бирачки одбор, и ако сви бирачи не буду дошли и гласали, по члану 33-ем изборног закона скупштинског, решити и огласити да је изборна скупштина свршена.

Сваки бирач може само лично дати свој глас.

По закључку седнице општинскога Суда од 17. Новембра 1888. год. у Београду. Абр. 929.

Деловођ

СПАСО ХАЦИ-РИСТИЋ

Председник општине београдске

ЖИВКО КАРАБИБЕРОВИЋ

ИЗ. Право гласа на изборној скупштини и поред свих испуњених услова, може имати само онај грађанин који је у азбучни списак заведен раније од дана избора скупштине. Према томе треба сваки бирач, који мисли користити се бирачким правом, да до дана скупштине узме из благајног одељка, сам или преко другог, број под којим је заведен. Тако ће и брже гласати.

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА

Азбучни спискови свију оних грађана, који за избор нар. посланика имају право гласа у Београду, штампани су у засебним примерцима и растурени у вароши по свима јавним местима

Тако се сваки овдашњи грађанин може лако уверити да ли му је име записано у азбучни списак; па, на случај да није, има времена да се ради уписа пријави.

Тога ради сваки грађанин, који се жели користити својим бирачким правом на дан избора народних посланика (4 Децембра 1888) треба да узме број свога имена из азбучног списка било оригиналног (који је изложен на преглед у благајноме одељењу општине), било из штампаног, ма гди да га нађе.

На дан избора имаће право гласа само они грађани, који су у бирачки списак уписани пре дана избора, јер се на дан избора упис никако не сме (по закону) вршити, те тако сви они грађани који у бирачки списак не буду уписани до дана избора, неће ни моћи гласати.

Нарочито треба да се увере јесу ли уписани у азбучни списак они грађани који су се не давно настанили у Београду. — Буде ли који грађанин нашао да у списак бирача није уведен, треба да се пријави благајноме одељку општинскога Суда, и то, са пореском листом из које би се видело да годишње плаћа преко 15 динара непосредне порезе.

Од стране суда општине вароши Београда 10. Нов, 1888. Ббр. 3470.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

САСТАНАК

одбора општине београдске

(по стенографским белешкама)

држан 27 Октобра 1888 год. у Београду

почетак у 5 часова по подне

(СВРШЕТАК)

Председник. Дакле и то је одобрено.

Сад господо, познато вам је да ми имамо једне општинске новине, и за њих се сваке године држи лицитација за штампање. Ове године имали смо врло јевтину штампу, али смо имали и врло много незгода са штампаром, тако, да га за будуће не би могао препоручити. То је била фирма Кимпановића и компаније. Ја сам дакле држао лицитацију за штампање наших новина и добио сам на лицитацији ове оферте: од државне штампарије, од штампарије Ђурчићеве, и од те штампарије Кимпановића и другова, или Кимпановића и Медецијана — управо не знам како се зове. Ова фирма Кимпановића нуди се да прими штампање наших новина за 35 динара; Ђурчић тражи 40 динара а државна штампарија 51 динар. Но осим тога ја сам питао штампара „Дневног Листа“ би ли он могао штампати све општинске ствари у „Дневном Листу“ јер ми је дошло у главу да ће се на тај начин најбрже предавати јавности сав наш рад, — јер, ма како да је велики протокол нашег састанка опет би у течају недеље могао бити готов и пошто тај лист излази сваког дана. Поред тога ми смо ове године за саме анонсе потрошили 460 динара, а, кад то не би платили засебно него би ђутуре имали лист за све наше ствари, онда би држим било боље.

Ја сам дакле позвао тога штампара — г. Николића — и питао, шта би тражио да штампа наше стенографске протоколе и све огласе. Он је испрва тражио 3000 динара годишње али је најпосле спустио цену на 2400 дин. с тим, да нам даје 40—50 екземплара његовог листа бесплатно за одборнике и Суд —

Гл. Јосифовић. Ја бих желео да знам шта нас кошта штампање годишње општинских новина?

Председник. — Лане су коштале на 1800 динара а ове године ће коштати до 820 динара.

Гл. Јосифовић. — Ја би пристао да се уступим штампање „Дневном Листу“ али да нам се не дају новине дабе, и онда ће држим бити цена јевтинија.

П. Видаковић. Ја сам мишљења да никако не треба укидати општинске новине. Да ли ће општина дати 300 динара више или мање то не чини много; општина треба да има своје новине. Ми нећемо онда добити то право да нам се штампа у новинама све што хоћемо, и кад хоћемо, ако немадимо својих новина. Ко зна како ће се ствари код нас развијати. Можда ће се сутра појавити ко са чланком какав нам треба водовод да буде и т. п. па зар да то не можемо одштампати у својим новинама? Сад, што се тиче штампарије, мени се чини да напредна штампарија ради најјевтиније. — тај Кимпановић и Медецијан чини ми се да и најјевтиније хоће да раде.

Председник. Јесте, они су и до сад радили за 20 динара 600 комада, али у последње време дошли су до немогућности да нам штампају лист и имали смо триста главобоља са њима. Сад траже да им се изда нека сума коју су донста зарадили, али коју им ја нисам смео издати, на основу уговора по коме су дужни били лист уредно штампати. Вама, пак, предлагем да им то примање одобрите — по што су људи чак и штетовали; а тако исто да их од даљег рада разрешите, и тиме од нове штете и одговорности поштедите, и ја

бих вас још молио да овом приликом и то решите да ли да им дајемо (Вичу. Одобрава се) Добро господо — али од 1 Новембра њима престаје уговор, и тада гледаћемо како ћемо. Ви о томе сад имате да решите ко ће нам штампати лист у будуће, ако желите да га задржимо. —

Милан Мостић. Ја бих молио г. уредника да нам каже: шта би нас стао лист годишње ако би примли понуду г. Турчића и да нам се каже шта нас годишње коштају огласи?

Председник Огласи нас коштају у пр. години 460 динара; новине прошле године коштају 1700 а ове године издато је свега на 800 динара, јер нису уредно ни излазиле кривицом штампара.

Уредник „општинских новина“ Н. С. Јовановић. — Пре свега имам да кажем, господо, да у времену кад је и крагујевачка општина нашла за потребно да има свој лист, не би било мудро и угледно за један Београд да се лиши свога општинског органа. Можемо узети ствар с које хоћемо стране, али једно, свакако, стоји, а то: да не би нимало додиковало општини једне престонице да на вратима туђих уредништава или листова проси гостопримства за своје радове, и у опште за потребну јој јавност. Ја држим, дакле да општина београдска, ако бити мора и на штету своју, треба да има свој лист, — на штету, наравно, материјалну. Она не може да тражи ћара од свога листа, најмање у времену, кад никакав лист у Србији не плаћа своје трошкове. Ја то говорим и из личног искуства, јер сам у штети са својим рођеним листом („Борцем“) који је лист политички, дакле лист, који се више чита, и који у истини има више и уписника и претплатника од „Београдских општинских новина“.

Ну да не говорим више о томе. Као што видите ми иммо понуде да нам се лист штампа за 35 динара. У години дана имамо 52 недеље то је $52 \times 35 = 1820$ динара. И г. Светозар Николчић ће нам као што обећава по ту цену штампати лист, јер од 1. Новембра као што вели имаће своју штампарију. Међу тим, и ако имамо такву понуду, врло јевтин, опет ја бих предложио одбору да не оставља државну штампарију. То је једина штампарска снага у овој земљи која би кад била да нам лист и на време и преко времена — кад год хтимо — даде. Ми међу тим треба једном да се решимо даће гледамо само на материјалне жртве скопчане са одржањем сопственог органа. Ово и у толико мање, што ће се сама уредност излажења његова материјално накнађати. Решимо да не гледамо на материјалне жртве само да на лист што чешће и уредније излази. Лане на прилику би смо сретнији са штампаром, и лист нам је излазио урџије — тако, — да смо, поред званичног рада могли да усемо у њ и неке *незваничне* ствари, што је чинило да се лист већма читао па је и бољег прихода донео.

Миливој Јосимовић. Ја се слажем с тим да општина треба да задржи и даље свој лист; али да вечерас није поведена реч коме ја би је сам морао повести, истина у другој форми. Овако, као што се данас тај лист редигира, он не може задовољни апсолутно никог. Ево на пр да поменем рад Борски. Кад се што говори не зна се прави предмет говор, јер, кад секретар чита извештај какав, он се не штампа већ се само каже „секретар чита“ а шта чита то се незна, и он долази дебата, која често не може да се разуме. Ко не зна чему је ствар мора да прави комбинације и да погађа о чему ови људи говоре. Осим тога ту имамо таквих штампарских погрешака да је доста ствар смешна. Тако ево пред нас данас најновијег листа. Ту се каже да је говорно у одбору некакав *Милан Јосимовић*, и ако ја за тога одборника не знам. Ја сам говорно о једној ствари, али

ја сам рекао да је нужно да се израде *тишови* а овде се вели *тошови*. Говори се о саланама; а овде се каже да настоје салонски рад и т. д. и т. д. (смех).

Ник. Јовановић. Овај последњи број, у коме заиста има много грубих штампарских погрешака, ја господо нисам стигао да прегледам, јер сам баш онда некако осуствовао на рачун рада у уставотворном одбору, а међу тим грабило се да се на време изда.

Др. М. Т. Лeko. И ја би имао да говорно о томе што је напоменуо г. Јосимовић — Но пошто је већ и доцкан, а нужно је да се једном уређивање нашега листа као што ваља регулише, то сам мишљења да би добро било да изберемо неколико одборника који ће ову ствар уредити.

К. Црногорац. Мени је жао што је г. уредник отео нама одборницима реч изјавом, да не треба и да неби било лепо укидати општински лист. Заиста, то не би било лепо. У осталом ја мислим да нико од г. г. одборника не може бацити на нас прекора што је овај лист покренут, и да нико неће хтети да истисне из општине овај њен орган, по што је то орган у коме се даје рачуна о раду општине једне престонице. Пристајем на ово што господа кажу да треба наћи начина да редакција тога општинског органа буде тачнија и потпунија. Г. Г. стенографе, нека за зло не приме, лепо молим да се постарају да пишу све и да говор свакога од нас буде на време готов. Што се тиче штампе, она треба да буде тачна и чиста — и неће бити ништа штетно, ако се потроши на то нешто више кад дамо државној штампарији наш лист, само да нам лист излази увек на време и онако као што треба да се уређује.

Ник. Јовановић. — Господо, накнадно ономе што сам већ казао имам да додам: да ја нећина носим формалну одговорност за уређивање целог листа, али факт да ми је за званични део његов још ланске године дата нека помоћ, ослобађа ме од такве одговорности. По што ја нисам ту помоћ тражио, то ми је — тако да се изразим — истргнут из руку тај службени део, и ја сам спао на уређивање само незваничног дела, и за то једино и могу да носим одговорност. Ако је одбор вољан да ми се повери уређивање целокупног листа, ја пристајем да носим и сву одговорност за уређивање његово. Ја сам лане и преклане био сам, тако да кажем, господар листа, па се не сећам да сам оваке тужбе слушао. Тек, од кад ми се свако у лист почео мешати, чујем ово што — чујем.

Председник. По што г. секретар говори тако као да сам му ја одузео уређивање листа, имам да кажем, да то не стоји. Ја сам затекао такво стање ствари, и ја мислим да то решимо онда кад дође буџет пред нас. Ја, како сам затекао да се лист уређује, тако сам и оставио —

Н. Јовановић. — Молим, ја сам казао да од лане не уређујем званичан део и тако је у ствари. Садањи председник то није наредио — нити икакве измене у уређивању листа учинио — али сама ствар тако стоји. За што — не знам.

Председник. Истина је да се г. уредник обраћао на мене да ту ствар исправим, али ја сам казао да, кад сам тако затекао нека тако и остане до буџета. Оно и јесте смешно, па и чудновато, да један буде уредник листа а да га не уређује, али ја сам тако стање затекао.

Др. Марко Лeko. Свакојако и код општинских новина треба да одговара уредник за цео лист, као што то бива и код других новина. Но како се мени чини да овим новинама не ради ни уредник ни под-уредник, или помоћник уредников, већ поглавито ради сам писар г. Мрковић, што не би требало да буде. И овде, као што то чешће у нашој општини бива, изгледа, као да се не зна ко је одговоран.

П. Видаковић. Најбоље је, као што рекосте, да изберемо једну комисију да регулише ту ствар и да проише правила за уређивање тога листа.

Председник. Добро, ја немам ништа против тога.

Ја мислим да одобравате да дотле, док не нађемо штампара, радимо као што смо од кратког времена почели у државној штампари (одобрава се) Осим тога одобравате ли да ону сиротињу која нам је по уговору штампала лист разрешимо уговора и да им исплатим рачун — (Одобрава се)

Сад би молио да се према предлогу г. Лека изберу господа која ће прописати како ће се уређивати лист, и шта ко има да ради? (Изабрани су у ову комисију г. г. Марко Леко, П. Видаковић и Н. Поповић).

Састанак је закључен у 8 часова по подне.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

одбора општине београдске

(По стенографским белешкама)

држан 29. Октобра 1888. год. у Београду

Почетак у шест час по подне

Присутни: Председник општине, г. Ж. Карабиберовић, Члан Суда г. Јанаћ М. Јанковић. Одборници г. г. Ђ. С. Новаковић, М. Јосимовић, К. Главинић. Др. М. Т. Леко, Гргур Миленковић, Н. Р. Поповић, Минутни Ј. Марковић, Рад. Драговић, Станко Петровић, К. Црногорац, Глаша Јосиповић, Т. Ј. Мијајловић, Јов. Илић, Свет. Боторић, Хајм Д. Азриел, Мил. Ж. Маринковић, М. Велизарић, Т. Ђ. Наумовић, Н. Крстић, Дим. М. Ђорђевић, Мил. С. Мостић и Самуило Пнаде.

Председник. Молим вас, господо. Састанак је отворен. Изволте чути протокол последњег састанка. (Секретар чита).

Има ли ко шта да примети на протокол? (Нема).

Молим вас господо. Нужно је да изберемо одборнике за школски пододбор. За сваки квартал по два. Изволте чути који су били на одредите нове. (Секретар чита).

Сад изволте кандидовати. Може по неки и од старих опет изабран бити, али има неки на које треба да имате призрења на њихове старости. Дакле, прво за квартал варошки (Чује се:) г. г. Мијајло Новаковић и Трифун Ђорђевић (Усваја се); за квартал савамалски: да остану они исти: -- за квартал Врачарски: г. г. Димитрје Јосић и Александар Ђурић; -- за квартал Палилулски: г. г. Богин и Бакић; за квартал Теразиски: Риста Дамјановић и Милован Јовановић, и за квартал Дорћолски: г. г. Марко Велизарић и Меворах.

Дакле ова ће господо у будуће бити одборници школског пододбора.

Господо, ја нисам метуо на дневни ред, али ипак кад је ствар хитна, по закону и по нашем пословнику, може се изнети и самој седници на решење. Ствар је у овоме. Ми смо имали једну незгodu — малер и с нашим концесионаром за изношење ђубрета и чишћење помијара. Он је остао дужан од неплаћене аренде око 3800 динара и дошло је до тога, да смо морали тражити осигурање. Ствар је осигурана, али ти људи морали би пропасти и ми би на њихову штету морали дати концесију другоме. Ми смо уговор пренели на њих и они су узели. Међу тим они се жале да им се мало помаже од стране полиц. власти и општине. Општина им помаже колико има власти и силе. Један је од њих довео

мајку, а други жену, које залажу своја права за гаранцију и то мајка своје уживање, а жена својину над непокретним имањем но то за будуће да неће бити штете за општину, а траже да им општина опрости хиљаду од изношења ђубрета динара, и од вужника 3000 динара.

Међутим ми смо за осигурање тога пописали волоче и кола и покретност. Но на тој покретности има првенствену сигурност Милвојевић трговац и онда би тек дошла општина. Према оној гаранцији коју дају ови људи и право је господо да им помогнемо, те да људи не пропадну.

Односно тога ја сам звао нашег правозаступника, дао сам му све што се на ову ствар односи, и казао сам му да проштудира и да ме извести, шта треба по овој ствари предузети? и он је поднео своје мишљење које молим да чујете

Ствар је ова хитна за то, што је као што реко стављена забрана и приближује се рок за правдање исте. (Секретар прочита: даље чита молбу закупаца).

Св. Боторић. По што је ово питање замашно, а њихово имање не знамо колико је и шта вреди, то вас молим г, председниче да оставите ову ствар за други дан.

Милан Маринковић. Ту се тражи раскинуће уговора а то није ствар мала; с тога нека то остане за други пут, а сад да радимо ово што је на дневном реду, јер и ове су ствари врло хитне.

Председник. Ја вам рекох, да се мора сад решити јер иначе кад би правдали забрану треба платити велику таксу.

Глаша Јосимовић. Па и да нека се прода.

Милин Мостић. Јест, али треба онда бацити 500 динара за таксу. Ми морамо ову ствар решити те да разрешим адвоката од одговорности.

Свет. Боторић. Треба г. председниче да се одреди комисија те да види шта вреди то имање, што се у гаранцију даје. (Чује се: Светислављево имање кошта до 20.000 динара.)

Милан Мостић. Чујте шта каже наш адвокат (чита).

Председник. Сад ја овде као сваки приватац човек рачунам, прво, хоћемо ли што постићи ако раскидамо уговор?

Марко Велизарић. Ја мислим да у оваквој ствари, где се тражи чистоћа вароши да не треба да будемо так скропулозни, па да тражимо толику вајду, него, макар изгубили што, треба само да нам је варош чиста.

Председник. Немојте мислити господо да ми имам посла с каквим богатим човеком. Немојте мислити, да имам доста људи који се хоће са оваквим пословима да баг. То неће сваки да ради. Па, ако би тако са овима урадио могли би изгубити чист приход од толико хиљада динара, да би иначе могло наступити да добијемо само хиљаду динара. Ја се плашим, право да вам кажем, ако овога конкурса изгубимо да нећемо наћи другог.

Милан Мостић. Ако би се доказало, да о немају довољно гаранције и да не могу да испливају и на овој цени, онда нама стоје опет одрешене руке да у сво доба раскинемо уговор.

Коста Главинић. Ја бих обратило пажњу на оно мишљење и моменте, које је поменуо г. правозаступник. Ако се продају волови онда би се престало радити и не би се могла варош очистити. Варош се, господо, чисти мора. Полиција има право да нареди општини да чисти како зна. Шта ћемо да радимо у том случају? Ствар је тешка и тугаљива, али морамо да бирамо, што је заштитинске интересе најбоље и најзгодније, и с тога, као правозаступник каже, да нема излаза него да одобримо, да ја би то примио само да се ово сад осигура што им даје.

Никола Поповић. Ја бих делно мишљење г. Главинића и Велизарића кад би ти закупа били да, који воде више

рачуна о уговору и потпису и о својој части, али кад то није, онда не могу да делим то мишљење. Они ту јављају да је жена Светислављева ставила интабулацију на своје имање за неколико хиљада динара; међу тим, то је једна сирота која није довела мпраза ни једне кршене паре. Даље се спомиње још један дуг. Питање је, кад је тај дуг постао? — Ако је пре нашег уговора, онда добро, а, ако је после, онда се очевидно види намера, да се иде на то да се омане општина те да му се мора нешто попустити. Сад, ако му попустимо са хиљаду динара, има ли општина гаранције, да он сутра неће опет тако тражити? Ја мислим да у овим стварима треба општина да васпитава своје закупце, а то ће учинити ако им покаже да уговор има силу законску. Они су свесни људи, па нека мисле кад са општином уговарају и како уговарају. С тога сам ја противан да се овим људима чине уступци.

Свст. Боторић. Ја, поред говора г. Поповића, немам шта друго да кажем сем ово. Кад се овако једна хитна ствар износи пред одбор на решење, и тражи се да се одобри, онда за што се правозаступник није известио о целом стању ствари, као какво је то имање, шта вреди и колико треба на себи има? па да сада сви знамо. Лепо је г. Поповић казао: може он сутра опет тако да тражи, па шта ће онда бити?

Председник. То њихово дуговање износи на 23 хиљаде динара. То би било од првог Новембра на даље, и држим, да би се до пролећа осигурало. Према томе још држим да нема опасности, јер ако баш не стигне у имању они ће радити па ћемо и у томе имати гаранције?

Главна је овде хоћемо ли да осигурамо ових три хиљаде и неколико стотина динара по савету нашег правозаступника, или хоћемо екзекуцију да им се прода што је под забраном. То је једно, и друго, хоћемо ли да узмемо сигурних 4260 дин. аренде или да оставимо?

Милан Мостић. Ја бих хтео да одговорим г. Поповићу и г. Боторићу. Г. Поповић је изнео мисао и вели, да је имање задужено само да би се оштетила општина. То не стоји. Није имање својина овога закупца, него је имање једнога жене а другога мајке, и по што они дају гаранцију, па и да је лажно задужење, они не могу ништа на штету општине учинити. Друго. Ми стојимо овде извесно пред једном штетом, како нам је представљено од нашег адвоката и председника, за нас је штета неизбежна. Сад, нађен је један модус и од стране закупца учињен један предлог, да се та неизбежна штета смањи. Ја мислим, ако хоћемо да водимо рачуна о општинским интересима, онда морамо дати мишљење за то, да буде штета мања, него већа. И, кад нам је наш адвокат, који је све разгледао, дао мишљење: да се могу интереси општински обезбедити, ми онда морамо то да примимо, не за то толико што би осигурали општинске интересе но што смо дошли у незгодан положај. Ја и г. Маринковић пређе, кад је арендатор тражио раскинуће уговора са једног праведног разлога, што му је полиција сметала, били смо мишљења: да се уговор раскине, а ви сте учинили попуштања, и, кад сте онда тако учинили и сад морате учинити тако.

Но сем наведеног г. Боторић и Поповић изnose још једну мисао, и веле, ако се попусти сад мораће се и доцније.

То је погрешна мисао. То не стоји. Ми ако сад попустимо можемо да утврдимо услов па да кажемо, ако арендатор 15-тог дана не плати, онда се раскида уговор и да се може продати све што је дато за гаранцију.

Коста Главинић. Мени се чини да је ова ствар доста јасна и да се не треба око ње толико бавити. Интереси су општински осигурани. Ми имамо данас гаранције само у стоци и кауцији. Друге гаранције немамо. Нешто морамо

изгубити и онда морамо да бирамо оно што је мање, а међу тим треба да усвојимо ово што је адвокат казао, јер те жене дају нам гаранције тек од првог новембра, и то, ако усвојимо ово што оне траже. Нас се не тиче како су оне дошле до својине тога имања.

Међутим ако ми не усвојимо, него раскинемо, уговор и издамо то право под закуп, може да изађе велика диференција на штету општине.

Треба дакле усвојити мишљење адвоката с тим, да се осигура и тај услов: ако месечно не плате аренду, да се уговор раскида, као што је то напоменуо г. Мостић.

Глиша Јосићковић. Како стоји у уговору да се плаћа?

Председник. Уговорено је да се плаћа месечно, а то је после месец дана; а ако тога дана не би платио плаћа интерес док се не наплати и то 12% год.

Глиша Јосићковић. Па ко је пустио, да се нагомилала неплаћена аренда за 3 хиљаде динара? Он треба да одговара.

Што се тиче понуђене гаранције ја је не би примио док се не сазна шта вреди та гаранција, јер једно имање на Дорћолу, које дугује 17 хиљади динара не може да да толику гаранцију, него ћемо само оставити да после већа штета буде.

Председник. То не стоји. Ако Одбор прима, одмах ће се отићи у Суд и дати изјава да остане наша забрана и поред тога да се стави интабулација. Тако стоји у актима. Изволте читајте. Но још имам да вам кажем и ово: Тај Миливојевић што има прву забрану, пристао је, ако општина неће ове закупце да сатре, да и он остави да се водови не продају док се он не наплати.

Глиша Јосићковић. Онда ја бих опет одредио 3—4 одборника да оцене вредност тога имања, па ма се и одобрило ово што се тражи.

Председник. Ми њему не дајемо новац у 23 хиљаде динара, па да тражимо гаранцију, него тражимо сигурност да ће нам плаћати аренду уредно. На послетку код условно решавања онда одредите да ти одборници изиђу у понедељник и да кажу адвокату шта треба да ради.

Свст. Боторић. Овде је наш правозаступник изнео мишљење па каже: „ако одбор прими овакав услов биће мање штете,“ а није казао, да ће бити осигурано наше примање. Ми и ако пристанемо на предлог г. Мостића опет немамо никакве сигурности. Тај исти Миливојевић који има 180 дуката може видети, да тај арендатор трава стоји, тражити чим му прође рок наплате и онда опет да предузимач не може радити. Ми пристајемо да буде што мање штете, али за остало немамо сигурности.

Дакле, ако смо сигурни за остало, онда да усвојимо.

Друго, кад се дође до штете, онда општина излази и каже: „бирајте које је мање.“ За што је то наплаћивање на време пренебрегнуто те сад морамо велику штету да трпимо, Општина треба да води рачуна о оним органима њеним, што не врше своју дужност тачно и пренебрегавају општинске интересе. Они су дужни то да предвиде, а не да допусте штету па онда да кажу одбору „бирајте што је мање“ — За то треба да одговара вршилац тога посла, јер ако овако оставимо, ми нећемо одговарати. Томе дакле треба па пут стати.

Милан Маринковић. За ово су просто органи општински криви. Од 700 динара направиле штете 3000 динара. За што то тако да се ради?

Др. Марко Лeko. Мени ова ствар није потпуно јасна. Истина ми треба да се ослоњемо на реферат нашег правозаступника, али обично је да се и одбор о томе уверава. Ја мислим да прекинемо ову ствар на тај начин, па да овласт-

тимо неколико одборника, па, како они нађу, онако нека буде. Ја предлажем за то г. г. Боторића, Мостића и Глишу Јосиповића.

Милутин Марковић. Овде је изнешено једно питање, које је скончано са извесном штетом, али утврђено је и то да општина у овом случају има нешто за осигурање свога свога права у својим рукама. Сад се износи један други предлог од стране уговорача — арендатора — којим се даје нека већа гаранција. Сад је према овоме, питање: хоћемо ли да напустимо и ту гаранцију или нећемо поред постојеће? Одборници, којима је познато имање које се даје у гаранцији тврде да то имање вреди још за 400 дуката више.

Сад, из ових података можемо да решимо, да ли ће бити корисније по општинске интересе да усвојимо или неће?

По мом мишљењу, за то, што је настала така могућност да људи не могу да врше своју дужност, општина мора да има штете, и према томе општина има разлога да усвоји и очува своје приходе у колико се може; а то ће учинити, ако усвоји овај предлог што уговорачи подносе, јер иначе остаје само ова залога, коју у покретности има, а она не може да подмири ни половину онога, што треба да примимо. Дакле, чист је рачун да треба да усвојимо ово што нам се предлаже, јер у том случају има још изгледа, да ћемо добити и остало.

Друго не би било у могућности да нађемо другог, који би вршио те послове и да даје општини тај приход.

Што се тиче тога, да се ово питање одложи, то би могло да буде кад би се решавало питање дали да раскинемо уговор или не? Овде то питање није, него је питање хоћемо ли стављену забрану правдати или нећемо? Ако се правда значи да треба да платимо таксу. Кад све то учинимо, онда људи неће имати разлога да остану при овоме што дају.

Ако хоћемо то, онда можемо само да кажемо да се уговор раскида, и нека адвокат тражи штету. Но тада је очевидна штета. Међу тим ако сад, усвојимо њихову понуду ми ћемо имати већу залогу, а уговор можемо раскинути ако по петом не поступају одмах после 2—3 месеца, и тако да се за све наплатимо.

Према свему наведеном ја сам мишљења: да се предлог усвоји.

Коста Црногорац. Овај предмет није био на дневном реду. Г. Маринковић је врло добро напоменуо, да ће нас он довести на врло велику дебату. Ја лично не налазим гаранције у тим људима. Они су прво тражили да се уговор раскине, и наводили су узроке да им је полиц. власт сметала. Сад опет траже очевидно, да нешто од општинских интереса окрње. Ми морамо да штитимо општинске интересе, но овде сад треба гледати да буде мања штета. Ја пристајем уз ону господу која веле да ће се на овај начин сићи на мању штету и да ће се на послетку све измирити.

Милан Мостић. Ја би хтео да одговорим предговорницима оним, који веле да ћемо имати штете и ако пристајемо на поднете понуде. Мислим да г. Боторић није добро саслушао протокол. Тамо се каже, да Милвојевић и сам прима на себе обавезу да неће да продаје стоку док не дође пролеће, ако се ово прими. Други су предговорници изнели мисао: „докле ћемо тако ићи са тим општинским интересима а чиновници не воде рачуна о њима те да се штета умали“? Па за Бога сама забрана каже то, да се ради на томе да се штета обезбеди. Апсолутно да не буде штете то је немогуће, — само би се могло овако казати, за што није све и благовремено урађено? Хвала господи, који која су ово напоменула, јер се онажа да неки општински органи не врше тачно своју дужност.

Да се понуда не прими о томе не можемо ни говорити. *Глиша Јосиповић.* Требало је одмах месечно тражити сваку аренду а не чекати да оволпко нарасте. Овде је чиновник одговоран што није сваког месеца тражио и с тога опет кажем, дајте нам да се уверимо о вредности имања које нам се у залогу даје. Је ли то требало месечно плаћати? (Јесте) за то је одговоран овај чиновник, који није сваког месеца наплатио.

Ђ. Новаковић. Ови концесонари тражили су пре, да се уговор с њима раскине. Сад опет траже да им се нешто од уговорене цене попусти. Ја и онај први њихов акт, и овај сада, сматрам као један мажевар њихов да општину оштете — за то ни сам за мишљење да им се што попусти. Нека се држе уговора.

Н. Поповић. Ја знам на сигурно да жена тога Светислава нема апсолутно ништа, и да је Светислав у течају неколико месеци пренео све своје имање на жену. Има ли могућности да се тај пренос обори, знаће правници; и ако има, онда је Светислав у стању да одговори својим обвезама и да уговор изврши.

М. Мостић. Ми нисмо поверљиви Светислављеви. Нисмо му дали никакав новац него смо са њим уговорили да нам ради извесан посао и он то ради. Хоћемо ли ово дозволити што сад тражи или нећемо, то нема везе са преносом његовог имања — ако је било таквог преноса, као што предговорник тврди.

К. Црногорац. Да гласамо.

Председник. Немојте. Треба да размислимо ко ће нам после овај посао радити, ако га ови људи сада у невреме напусте. За то би ја молио да одредимо 2 — 3 одборника који су овде на они нека виде је ли наше примање довољно осигурано? ..

К. Црногорац. Ја мислим да је боље да дамо ту малу уступку људима, и да је боље да немамо пару добити отуда, али да имамо чистоту у вароши.

Св. Боторић. Што се тиче говора о овој је ствари довољно говорено; г. г. одборници су обавештени и како ко хоће може да да глас, но ја сам противан попуштању на ма колико то било. — Сад да одговорим на примедбу да не треба износити на јавност ово што сам мало час казао — Ја се никад господо не стидим свога говора и ја остајем опет при томе да одустанемо од уговора; а, ако има штете за општину, да тражимо накнаду од органа општинског, који је био дужан да наплаћује аренду сваког месеца па је дужност своју немарно вршио.

Председник. Кад хоћете о томе да говоримо онда и ја имам ваш говор да исправим г. Боторићу у толико што, кад сам говорио, ја сам говорио само само о цифрама, и казао сам да би било тугаљиво да говоримо о 4570 и 9000 динара.. (вичу да се гласа).

К. Главинић. Да гласамо са оном примедбом г. Мостића ако не плаћају месечно да се раскине уговор..

Председник. Дакле молим вас, чули сте шта каже г. Главинић. Он каже који гласа за он би гласао да се прими ова молба са додатком да ће се условити тако, да ако не плате месечно аренду на време онда да се има приступити извршењу наплате из гаранције коју сада имамо и коју по овој молби још добијамо.

Гласају: Ђ. Новаковић против

М. Јосиповић: за

К. Главинић: за

М. Лeko: не гласа

Г. Миленковић: против

Ник. Поповић, против
 Мил. Марковић : за
 Рад. Драговић : за
 Станко Петровић, против
 К. Црногорац, против
 Гл. Јосиповић, против
 Тодор Мијанковић : не гласа
 Јова Илић : не гласа
 Св. Боторић, против
 Хајим Азријел : за
 Милан Маринковић : за
 М. Велизарић : за
 Т. Наумовић : против
 Настас Крстић : против
 Дим. Борђевић : против
 Мил. Мостић : за
 Самуил Пијаде : за
 Јанаћ Јанковић : за
 Председник Ж. Карабиберовић : за.

Председник. Гласало је за 11 против 10 а 3 су се уздржали од гласања. Сад, господе, имамо да свршимо са лиценцијом за цубок. Ова је лиценција сада држана и закључена, и, као што ми кажу одборници који су присуствовали лиценцији остала је на Ђ. Панђели за 27000 динара

М. Велизарић. — Молим вас г. председниче — ви пређосте преко оне ствари даље, а овде се говорило да треба да се повуче на одговор онај општински чиновник који је крив што се дошло до оне штете са концесionarима за ђубре.

Председник. Ја не примам да је штета већ ту. Штета би било ако би било продаје онога што смо за осигурање притисли, па се не би потпуно измирили, а до тога није дошло.

М. Велизарић. — Али ипак крив је онај који има дужност да наплати аренду сваког месеца па пропусти те је не наплати за читава три—четири месеца. То се може тако да иде. Ми смо овде говорили о томе и таким подобним неуредностима већ 5—6 пута и никад нисам видео да се да задовољство ономе који је тражио да се то извиди и да се неуредности казне. Не верујем — али изгледа ми као да се они заштићују.

Председник. То је свршена ствар.

Св. Боторић. Ја тражим и предлажем да се у идућој седници то питање изнесе као мој предлог. Ми не смемо више трпети такве неуредности у општини.

Председник. Добро — али треба да одредите кога да оцени има ли штете?

Св. Боторић. Има неуредности — а штета је очевидна, кад смо морали да попустимо од уговорене цене.

Председник. Чиновници који у општини врше администрацију, међу којима сам и ја, ти одговарају ако има штете, а ако нема не могу ни да одговарају.

К. Главинић. Ми би хтели да се један пут то прегледа: да ли одбор има права и да ли има начина да контролише општ. чиновнике да ли они врше своју дужност или не врше? — Јер, заиста, из овога што смо вечерас видели да дотични чиновник није вршио своју дужност, а да ју је вршио не би неплаћена аренда порасла на 3000 динара, да се мора осигуравати ван кауције и другим имањем арендатора, и не би дошли до тога да одобравамо да се арендатору смањи уговорена аренда због његове неосигурности.

Председник. — Али треба да знате да је овај арендатор имао извесне сметње у своме раду због наредбе полицијске.

Р. Драговић. Осим тога овде стоји у уговору да ће арендатор плаћати 12% интереса ако не би на време положио аренду, па с тога му се ваљда и није наплатила аренда

одма чим изиђе месец. Тај услов не треба никад стављати и онда се мора наплатити и неће нико смети да чека арендатора.

Св. Боторић. Нису ту ништа криви услови уговора. Уговор је добар али се не врши. По уговору он плаћа 12% интереса на неплаћену аренду кад би ствар до суда дошла.

Председник. О томе ја вам не могу сада дати никаква одговора. Изволте изнети предлог на ћемо други пут то питање ставити на днев. ред а сада вас молим да идемо даље.

Св. Боторић. Ми тражимо да се у идућој седници изнесе на дневни ред то да видимо које крив за ову штету и неуредност?

Председник. Ја ћу вам дати у идућој седници извештај како је ствар текла.

Дакле шта рекосте господе за цубок? Усвајате ли лиценцију или не усвајате (Усваја? се)

(Свршиће се)

ОДБОРСКЕ ОДЛУКЕ.

У седници 12. ов. мес. општински је одбор донео ове одлуке :

1.) — а) да се под тачком д.) (одборске одлуке од 3. ов. мес.) не разуме само откуп земљишта стално потребног ради инсталације водовода, већ да се председништво општине погађа са сопственицима и за закуп оних простора приватне својине који ће општини бити привремено потребни — за време докле се водоводи не награде; и

б.) да се тачка б.) исте одлуке има разумети тако : да финансијски одбор одмах по избору отпочне свој рад (а не кад се технички претходни послови водовода сврше) и то не само ради изналазка извора потребних за водоводе, него и за све остале велике послове општинске.

2.) Накнадно одлучи прошле седнице (Бр. 190 изабрани г. г. Др. М. В. Вујић, Свет. Милојевић, Милутин Ј. Марковић, Свет. Карапеша, Ник. Борђевић, Јаков Бајлони, Рад. Предић и Ђ. Новаковић, да, као чланови финансијског одбора, под председништвом председника општине, проуче и предложе општинском одбору, којим би се средствима и на какав начин финансирања могли извршити водоводи и остали велики послови наше општине?

3.) Да се усвоји лиценција гаса за идућу годину која је остала на Симону Ландау по 34-65 динара сто килограма, и друга, која је опет на њему остала за набавку нових и оправку старих фењера и прибора за осветљење.

4.) Прешао на дневни ред преко молбе Марије Алексићке, да јој су уступи право чишћења димњака под закуп.

5.) Примљен к знању до грађења, буџета, предлог тројице одборника да се стенографима награда повиси.

ПРИВИЛЕГОВАНА НАРОДНА БАНКА КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ

ПРЕГЛЕД СТАЊА НА ДАН 15. НОВЕМБРА 1888 ГОД.

		Имаовина		Д у г		Сравњење са прош- лим стањем	
Главница				20,000 000	—		
Акције		20,000.000	—				
Привремене акције				10,000 000	—		
Акционари		7,500.250	—				
Банкноте у тецају у злату	150.700			14,959.840	—	+ 850	—
" " " " сребру	2,884.140					— 86 710	—
" " " " сребру	11,925.000					— 25 560	—
Благајна у звичајном новцу у злату	3,068.988	72		7,512 744	25	+ 4 468	60
" " " " сребру	3,901.378	08				+ 11 435	44
Стране вредности и салда страних кореспонд.	542.377	45				— 32 644	52
Лисница у злату	808.949			3,939 565	26		
" " сребру	3,130.616	26				— 51 018	79
Займови на државне обвезнице у злату	2,490.526			3,900.088	—		
" " " " сребру	1,409.562					— 400	—
Текући рачуни у домаћим новчан. заводима				2,809.453	48		
Менџе за наплату				17.069	54		
Кауције				148.480	—		
Полагачи кауција							
Оставе просте				229.800	—	148.480	
Остављачи простих остава							70
Оставе по текућим рачунима				2,721.453	06	229.800	
Остављачи по текућим рачунима						2,721.453	06
Резервни фонд						20.847	68
Вредности резервног фонда				16 727	25		
Положене акције српске Народне Банке							
Полагачи акција " " "							
Разни рачуни				35.506	21		
Обавезе по текућим рачунима						30.698	31
							— 587 10
				48,111.119	05	48,111.119	05

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС.

ИНТЕРЕСАНТНА КЊИГА

БЕОГРАД У ТАМИ

СЛИКЕ ИЗ ПРЕСТОНИЧКОГ ЖИВОТА

од ТАСЕ Ј. М.

I КЕСАРОШИ

ЦЕНА 1 ДИНАР

МОЖЕ СЕ ДОБИТИ У КЊИЖАРИ

В. ВАЛОЖИЋА У БЕОГРАДУ.

НА ЗНАЊЕ

У азбучним бирачким списковима, који су штампани и грађанству на углед стављени, подкрале су се следеће шатмпарске погрешке.

На страни 16-тој а у првом ступцу под бројом 303 стоји «Јован М. Озер» а треба «Јосиф М. Озер» па на даље све до броја 315 закључно, јер им је име Јосиф. Тако исто и на страни 20-тој а у другом ступцу, стављено је под бројем 129. па до броја 146. закључно Мијаило у место што је требало Милан, и за то, кога се ово тиче, даје му се на знање, да у гласачким списковима ова погрешка неће постојати.

Од суда општине београдске 15 Новембра 1888 год. у Београду.